

דפני גור

יום ו', ח' בכסלו תשפ"ו, 28.11.2025, גיליון מס' 5086

הגן המשחקים החדש

הנהלת הקהילה 3.11.2025

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

חינוך

עקב צורך מיידי של החינוך החברתי, מבנה האולפן עבר לשימוש זמני של החינוך החברתי בהחלטה של אודי ורמי. כאשר יעלה נושא הדירות הקטנות המיועדות להיבנות באולפן ותוכנית להקמתן, הבניין יפונה.

שכונת הבאר והמשתלה

התהליך מול אחריות הקבלן לנזילות בהתאם להסכם מסתבך, ונידרש לישיבה לקבלת החלטות בנושא. מוחמד מכין הערכת מחיר לתיקון הליקויים, בהתאם לממצאי דו"ח הבדק שנעשו.

עצירת תוכנית השקעות

לאור הגרעון הצפוי בביצוע תקציב 2025 בסדר גודל של 10 מיליון ש"ח לערך, אנחנו מחויבים לעצור כל הוצאה שאין בה הכרח.

חניות - ביטול כיסוי באספלט, הסדרה במחלטה בלבד היות ויש שם בורות.

גגות אסבסט - פנייה לביטוח ובמידה ולא יסתדר, נבצע. כל שאר הדברים לא יבוצעו, בשנת 2026, לאחר אישור התקציב ומסגרת ההשקעות, נדון בהשקעות בהתאם לסדרי עדיפויות.

הנהלת הקהילה 6.11.2025

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

ליקויי בנייה בשכונות הבאר והמשתלה

ב-22 דירות התגלו ליקויי בנייה חמורים. התיקונים שעשה הקבלן לא היו מלאים ומספקים. עלתה גם השאלה, מה אחריות יגור? האם היא צריכה לנהל מאבק משפטי מול הקבלן עד לפתרון הבעיות או לפצות את הדיירים. הוחלט, שהקיבוץ אחראי לכל התהליך, והוא מחויב לתקן את התיקונים ע"פ דו"ח הבדק שנעשה על ידו. המימון יהיה מתוך תקציב השקעות 2026 (צפי בין 1.5-2 מיליון ש"ח). המשמעות - שכל תקציב ההשקעות יושקע בכך. הקיבוץ ינהל תביעה כנגד הקבלן והמפקח על הוצאות בגין

התיקונים ועל עוגמת הנפש של המשפחות. לשם כך יוקם צוות ייעודי - הצפי הוא תהליך של מספר שנים, מימון התהליך ע"י הקיבוץ. צריך לקבל הצעת מחיר ממספר קבלנים עבור התיקונים, במטרה לנסות להוזילם.

תשלום למשפחות שביצעו תיקונים על חשבונן יקבלו זיכויים, ומכאן ואילך כל שאר התיקונים יבוצעו ע"י הקיבוץ במהלך 2025 מתקציב אחזקות בניין והשאר מתקציב 2026 לאחר שיאושר הסעיף התקציבי הספציפי, וכמובן התקציב בכללותו.

הנהלת הקהילה 19.11.2025

(מקוצר וערוך על ידי העורך)

סטטוס בנים\הורים\אחים הגרים בבתי החבר

נוכח: עו"ד גיורא מיכאלי. הוגשו בקשות של חברים, שילדיהם או הוריהם יגורו עמם בדירה באופן קבוע. סטטוס זה הינו סטטוס חדש ואנו נדרשים להסדירו. אנו רואים את הדירה של החבר כביתו, זכותו לאפשר לבני משפחתו לגור עימו. יחד עם זאת, יש להתייחס למספר סוגיות כגון הסדרת המעמד ותשלומים. ועוד, ביגור תושבים (בני זוג של חבר) המשלמים דמי תושבות בגין השירותים המשותפים. ולא נכון יהיה לגבות מתושבים מסויימים ומתושבים אחרים לא. דרוש סטנדרט אחיד. כמו כן עלה הצורך בהסכם תושבות שיחייב את כל החברים. הוחלט לאשר סטטוס של תושבים הגרים בבית החבר לבני משפחה מקרבה ראשונה. נדרש הסכם\הסדר המגדיר את הזכויות והחובות של הסטטוס.

הורים של חברים ישלמו דמי תושבות לאדם.

כל עוד תהליך הקליטה לא נפתח, ישלמו בנים ובנות ובני זוגם דמי תושבות מגיל 35 ומעלה. כאשר תהליך הקליטה ייפתח, הנושא ידון מחדש.

חלופה להסכם הני"ל: הסדר מגורי תושבים בבית החבר, המתייחס לכל הסוגיות, כולל דירת ההורים בהתאם להחלטות השיוך.

חברים עם צרכים מיוחדים ורישום חוב (חוברת השינוי)

נוכחים: עו"ד גיורא מיכאלי, מיכל שמיר שני סעיפים בחוברת, הקשורים להוצאות הקיבוץ והפרשות לקרן פנסיה, לא יושמו, כיוון שלא ניתנו להנה"ח הנחיות ליישמן, העלויות מוערכות בכ-2 מיליון ש"ח לפחות. הוחלט לבחון את הנושא משפטית ולחזור לדון בנושא בשנית.

אחריות משפחות לטיפול הסיעודי בבני משפחתם

הוחלט להמשיך בנוהג, כפי שהיה עד היום (השונה מהכתוב בחוברת השינוי) על פיו האחריות לטיפול - על ליגור. יחד עם זאת, המשפחה תהיה שותפה באחריות להתנהלות כחוק ולתוצאות של אי התנהלות חוקית וכמו כן באחריות מלאה לתקופות חופשה, על כל המשתמע מכך.

תשלומי דיור לצעירים

נוכחת: יעל זך היות ולא סיימנו לגבש את נוהל הדירות, עולות מעת לעת

מבזבזים שעות עבודה רבות. מוצע להשתמש בקרלוג או בכרטיס נטען בלבד.
הוחלט: החל מה-1.1.26 במב"חים יוכלו לשלם רק עם כרטיס נטען או קרלוג בכלבו ומרכולית.

הגבלת תקציב לנפטר

הוחלט לאשר את הנוהג הקיים, קרי הגבלת תקציב לנפטר עד 5000 ש"ח לחודש, ולאחר כחודש סגירת התקציב בכפוף ליתרה מספקת בתקציב. יתרת התקציב עוברת ליורשים.

שימוש במועדון לחבר לנציגי מפלגות

עלתה בקשה מחבר, שלאור שנת הבחירות התאפשר שימוש במועדון בחינם לנציגי מפלגות, שרוצים להיפגש עם חברי יגור.

החלטה - מאפשרים לחברי יגור להזמין נציגי מפלגות לשימוש במועדון עבור מפגש עם חברי יגור ללא תשלום, עד 2 מפגשים לכל היותר ובאחריות החבר המזמין, לתיאום המועדון והחזרת המקום לקדמותו.

מחסן ציוד

הצעת ישי בירמן: פעילות השכרת ציוד בתשלום, תחת פעילות מאוזנת.

הוחלט לאפשר פעילות מאוזנת של שכירת ציוד לטיולים ולארועים ע"י החברים. דמי השכירות ישלמו את שכר המפעיל וחימוש הציוד. תנאי להמשך - נוהל שימוש בציוד ותמחור.

שאלות ודילמות.

כיום משולם על ידי הבנים שכ"ד חודשי: שנת שירות/צבא 55 ש"ח, מי שלא משרתים - חצי שנה תשלום 55 ש"ח לאחר מכן תשלום מלא. ככל שיש חדרים גדולים מדירת חייל, חיילים שהשתחררו יכולים להגיש מועמדות למכרז זה ולשדרג את חדרם. שידרוג נוסף ייתכן רק לאחר 4 שנים.

שטח בחרתיה

נוכחים: נריה וניר קינן.

נריה קינן ביקש להיות אחראי על הפעילות בשטח בחרתיה ולפתוח שם עגלת קפה שתיקרא "שניני". כיום המקום נראה לא מטופח, בעבר זה היה מחסן השקיה.

לאחר שנבדק ע"י דגן, ניתן לבצע זאת מבחינת רגולציה. הוחלט לאשר את בקשת יו"ר אח"יג לאפשר לנריה להפעיל את העגלה בתשלום כלל העלויות במקום (מים, חשמל, ארנונה וכו') ובתנאי שחברי יגור יוכלו להמשיך את השימוש במקום.

כל עוד היזמות אינה משלמת שכ"ד, דמי השימוש של החברים ימשיכו לעבור לידי הקיבוץ, ולאחר מכן הנושא ייבחן.

שימוש בקרלוג ע"י מב"חים

יש תחלופה גדולה של מב"חים, ולעיתים באים הורים וטוענים שבנם חוייב במרכולית או בכלבו. הבן לא נמצא בקיבוץ ויש קושי לבדוק את העובדות עימו. בארועים אלו

הדרכה: אילון דורפמן

מחאים לילדים מגיל 3

משפחות קיבוץ יגור חוזרות לטייל!

לכבוד טיול הפתיחה ועדת תרבות מסבסדת חלק מהעלויות מחיר לאדם - 40 ש"ח הטיול יתקיים בכפוף להרשמה מינימלית של משתתפים ועדת תרבות

יום ש' 29.11.25
יוצאים ב 08:30
לשביל בין הגשרים בנחל חרוד

ביום ב', ד' בכסלו תשפ"ו, 24.11.2025

הבאנו לקבורה את חברנו

אביטל תבורי ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

4. המלצת ועד הנהלה לעקרונות הקליטה

אביהו קול: הצעה לסדר. לפני שמדברים על קליטה צריך להשלים ולהחליט לגבי סוגיות שקשורות לזה, כמו אישור התביעה והקצאת מגרשים ובנייה לבנים. קליטה זה לא רק בנים. מחר יבואו אנשים שלא קשורים ליגור לקנות פה מגרשים, וצריך להעריך לכך. בדף שהוכן לאסיפה חסרים דברים מאוד בסיסיים, כמו עלות הבנייה ומי בונה. מציע לעצור את הדיון עד הגשת מידע מקיף ושלם.

אודי קינן: חלק מהדברים שלא ברורים לאביהו, דווקא כן מצויינים בדף שלפנינו. מכל מקום, אנחנו עוד לא בסוגיות "המעשיות" שאביהו מעלה. הדיון היום הוא המשך לדיון שהתחיל לפני שנה במצגת, בשתי אסיפות ובשני מפגשים פתוחים בשישי בבוקר, ועוסק בעקרונות הכלליים. ביום שנקלוט, מספר המגרשים "המוטבים" (33% מערך הקרקע) יהיה בין 70 ל-151. יש מספר מוגבל של מגרשים וצריך לקבוע מה התור. ההצעה שלהלן היא על פי הניסיון והידע שנצברו בקיבוצים אחרים ולא פרי דיון והחלטה ומדיניות של ההנהלה ביגור. צריך להתחיל מאיפה שהוא. אנחנו באמצע הדיון, בוודאי יהיו הצעות והסתייגויות, נדון בהן. העיקר שבסוף נחליט באופן דמוקרטי על התביעה. פי רצון רוב החברים. במקביל, מתקיימת העבודה על התביעה. אנחנו פועלים בשני ערוצים מקבילים, על מנת שכשתאושר התביעה נוכל ישר להתחיל לקלוט.

אביהו קול: האם אישור "העקרונות" יאפשר להתחיל בקליטה?

אמיר אלעד (תשובה לאביהו): לא. כתוב בדף בפירוש שהדיון ב"עקרונות" הוא רק הבסיס ל"נוהל", שנסח בשלב יותר מאוחר. ההצעה לסדר הוסרה.

עמוס פרליס: בדיונים שהתקיימו בהשתתפות חברים רבים היו עוד הצעות, שלא הבאתם בפני הציבור. מדוע? היתה הצעה לבחור צוות ציבורי, שיכין את הדיון הזה ויביא עוד דעות מהציבור. למה הצוות הזה לא הוקם?

אודי קינן: מציג את ההמלצה.

בתשובה לשאלה, הרציונל לתת עדיפות למי שאין להם אחים ואחיות ביגור, הוא שכרגע יש לנו 70 מגרשים מוטבים. ההצעה להגדיל את זה ל-151, כזכור, לא עברה בקלפי, אבל אני מקווה שעוד תעבור, כי לא הסברנו, כנראה, כמו שצריך. בכל מקרה, גם אם נגיע ל-151, זה לא מספיק לכולם והעדיפות - שלכל משפחה יהיה לפחות בן או בת אחת/ביגור, גם אם זה אומר שבמשפחות אחרות, שכבר יש להם ילדים שנשארו, לא כולם יוכלו לגור כאן. יתקיים דיון פתוח וחברי יגור יחליטו. כקהילה, נכון לנו, לאפשר גם למשפחות שלא הצליחו לקלוט את הבנים שלהן לקבל עדיפות לבנות הראשון.

בתשובה לשאלה: תמ"א 35 היא תוכנית שכרגע בדיון, אולי תאושר מחר ואולי בעוד שנה. תיקון 5 בתמ"א יאפשר ליגור לגדול ל-900 בתי אב פלוס 100 יחידות "קטנות", שהן עד 55 מ' ולא מיועדות לקליטה. אם נצליח לשכנע את הציבור להגדיל את מספר המגרשים המוטבים כיום מ-700 ל-781, הם יקוזזו מה-900, ויתאפשר ל-119 משפחות להיקלט ללא ההטבה על הקרקע. אני מקווה שהבנייה היותר רוויה בשלב הזה תאפשר הוזלה של המגרשים. לגבי המגרשים הלא מוטבים, הללו יהיו

במחיר השוק, יהיה להם, מן הסתם, פחות ביקוש ולכן גם פחות הגבלות מבחינת התור. כל זה, כאמור, לא קשור לתביעה שאנחנו צריכים לאשר עכשיו בעניין הוספת 81 יחידות מוטביות. תהליך אישור תביעה לוקח זמן, ולא קשור לגבי סדרי העדיפויות בתור. בתשובה לשאלה: יש כבר רשימת אנשים שנרשמו לקליטה, כמה עשרות. הרשימה אצל מיכל שמיר, ועדת קליטה. זה שנרשמו לא מבטיח להם דבר בשלב זה. לא החלטנו שכל הקודם זוכה.

גיל ברנר: למה חוזרים לדבר על המגרשים המוטבים אחרי שהציבור דחה את ההצעה הזאת בהצבעה?

אודי קינן: הציבור הצביע נגד היוזמה להגדיל את מספר המגרשים המוטבים ל-781. הערעור בדרך, רשימת התומכים בערעור הגיעה לעשרה אחוז מהחברים. בכל מקרה זה לא הדיון כרגע.

עמוס פרליס: הגרלה בין כל הנרשמים שעונים על הקריטריונים היא ההוגנת והפשוטה ביותר.

גבי קרדוש: ההגרלה לא עושה צדק חברתי. הגישה של הצוות של לפחות בן.ת ממשכים אחד למשפחה, יותר צודקת, הומנית וערכית.

יפתח שחר: מסכים שצריך לעודד קליטת לפחות בן או בת לכל משפחה, להסתפק בזה ולוותר על שאר העדיפויות, או להפוך אותם לקבוצה אחת. בעניין אחר, לא ברור מי היוורשים, וכמה יש כאלה.

אודי קינן: לגבי זהות היוורשים, מי שחיו ביגור ב-2014 והלכו לעולמם, הם בעלי זכות שיוך ביגור. המשפחה תחליט מה לעשות עם הנכס, ואם לשייך אותו לאחד מילדיה/נכדיה, שיוכלו להיקלט. מדובר בכ-40 משפחות, שכוללים ב-630.

יעל ס"ט רשף: ליורשים שלא גרים כאן אין קשר לנוהל קליטה ולסוגיית העדיפות למי שאין להם בן.בת ביגור. אם יחליטו להיקלט ביגור, יעשו זאת על פי נהלי הקליטה. נצטרך לנסח גם נוהל לגבי קליטת יורשים, ונתייחס גם לסוגיית "זכות סירוב ראשונה" עבור מי שיוותרו על קליטה וירצו למכור את הנכס - שתינתן עדיפות לקונים הגרים ביגור. לגבי בני ובנות יגור הרוצים להיקלט, אנחנו לא יכולים לקלוט כמו פעם, כי חייב להיות מסומן מגרש. אין לנו אין סוף מגרשים. כרגע יש לנו 70 מעבר לאלה שסומנו. אנחנו כבר 4 שנים בעצירת קליטה. כדי שנוכל להמשיך לקלוט, חייבים במקביל לאישור התביעה, לנסח את ההסדר, כדי שברגע שתהיה תביעה, נוכל להתחיל לקלוט. יש ירידה במספר משפחות צעירות. בשנה הבאה נסגור גן, כי יש פחות ילדים. המשך קליטה קריטי לעתיד שלנו, שנישא קהילה רב-דורית. חשוב שסדר הקליטה שנקבע יהיה הוגן. ההגיונות מחייבת שלכל משפחה יהיה לפחות בן.בת ממשיכים. הלוואי שנוכל לחזור לקליטה, שכל הבנים והבנות שירצו ייקלטו.

גבי קרדוש: רשימת היוורשים תגדל, רבים ירצו לגור כאן, עד איזה גיל הזכות והעדיפות לבן.בת יחיד למשפחה.

אודי קינן: זה תלוי גם בגורמים חיצוניים, כמו: עד כמה תיתן לנו המדינה להוסיף יחידות דיור. בהצעה שלפנינו יש הגבלות גיל.

אמיר אלעד: ברמה הטכנית, בשביל מסמך עקרונות, הפירוט, במיוחד בסעיף העדפות, גדול מדי, ויסרבל אותנו בעתיד.

עדיפות שנייה: בנים/בנות שיש להם אח/אחות אחד בלבד אשר חבר/ת ביגור.

עדיפות שלישית: בנים/בנות שיש להם שני אחים/אחיות אשר חברים/ות ביגור.

עדיפות רביעית: בנים/בנות שיש להם שלושה או יותר אחים/אחיות אשר חברים/ות ביגור.

בתוך הקבוצות תיערך הגרלה בין המועמדים לקליטה.

עד למילוי המכסה התקף כעת ורק לאחר מיצוי הביקושים של בנים/בנות בקבוצת העדיפות הראשונה, תתאפשר בכל פרויקט קליטה של עד 30% משפחות בנים/בנות, אשר נמצאים בקבוצות העדיפות השנייה, השלישית והרביעית.

סמכות הוועד להציע שינויים נקודתיים:

ועד ההנהלה יהיה רשאי להציע שינויים במספר הבנים שאינם "בנים ממשיכים ראשונים", כלומר, בנים/בנות שיש להם אח/אחות חבר/ה ביגור, ביחס לפרוייקטים מסוימים.

כל שינוי כאמור יובא לאישור האסיפה ויכלל במסגרת הצעה מנומקת.

לאחר אישור תיקון 5 בתמ"א 35

(תמ"א 35 הוא חלק מתכנית המתאר הארצית לבנייה, פיתוח ושימור), המגדיר מכסה מקסימלית של יחידות דיור ביישובים כפריים כמו מושבים וקיבוצים, כדי לשמור על אופיים הכפרי)

בעתיד, אם יתווספו 81 מגרשים מוטבים, הם יוצעו לבנים/בנות של חברי יגור, אשר אין להם אח/אחות חבר/ת יגור.

גם במקרה זה ועד ההנהלה יהיה רשאי להציע קריטריונים אחרים לשיבוץ סדר העדיפויות, אך כל הצעה כזו תחייב את אישור האסיפה.

לגבי מגרשים **שאינם מוטבים** - יינתן בכל פרויקט יתרון לבנים שאין להם אח/אחות חברת יגור, אך במידה ולא יהיה ביקוש אשר ימלא את הפרוייקט, יתאפשר למלאו גם על ידי בנים/בנות, אשר יש להם כבר אח חבר/ת יגור.

קצב הקליטה וקידום הפרוייקטים יאושר על ידי אסיפת יגור.

הערות

ביגור ניתן לבנות כיום 700 יחידות דיור. הזכאים לשיוך היום ביגור, לרבות יורשים ולאחר הקצאה של דירות לבעלי צרכים מיוחדים, מהווים כ-630 יחיד על פי התב"ע המוצעת ולכן ניתן כרגע לקלוט כ-70 בתי אב.

1. הקיבוץ רואה חשיבות רבה בקליטה בטווח הקצר והארוך ויפעל לקידום הקליטה.

2. הקליטה תתבצע לפי נוהל קליטה, שיאושר באסיפה ותהליך קבלה מוגדר.

הנוהל שיוגדר יבטל את הקליטה במסגרת מסלול בנים ואת נוהל הקליטה, שהתקיים עד לאישור הנוהל החדש.

3. ככלל הקליטה היא לבנים ולבנות יגור.

4. קליטה ליורשים בעת השיוך תהיה בהתאם להחלטות שיאושרו אף הן באסיפה, ואינן כלולות במסגרת נוהל זה.

5. קליטה תתאפשר רק אל מול מגרש/דירה המסומן לנקלט.

6. קליטה תהיה בהתאם לפרמטרים כלכליים המותאמים לשיוך ולקיבוץ המתחדש וביניהם:

א. עמידה בכל הכללים המפורטים, אשר ייקבעו על ידי מוסדות יגור בנושא קליטה, בנייה ואורחות חיים בקיבוץ.

ב. יכולת לממן חיים כמשפחה/יחיד בקיבוץ על פי החלטות הקיבוץ הנהוגות בעת הקליטה.

ג. יכולת לשלם דמי קליטה לפי הסכום הנדרש בעת הקליטה.

ד. יכולת לשלם על פיתוח התשתיות לבית.
ה. יכולת לשלם את עלות בניית הבית החדש ובמקרה של כניסה לבית ישן, יכולת לשלם את ערך המבונה, בתוספת סכום כללי אחיד, אשר ייקבע מעת לעת, של שווי תשתיות.

ו. תנאי לקליטה יהיה חתימה על כתבי התחייבות, מסמכי קליטה ועמידה מלאה בכל התנאים, אשר יוגדרו בהסכם קליטה המפורט.

7. גילאי הקליטה הם 25-50 ביום ההרשמה לפרוייקט.

8. האסיפה תאשר את עקרונות הקליטה.

9. ועד ההנהלה יוביל נוהל קליטה מלא, אשר יאושר באסיפה.

10. סדר קדימויות לקליטה:

בהתאם ליכולת הקיבוץ לקלוט ביגור בעת הזו, כ-70 משפחות. מוצע לאמץ את סדר העדיפות הבא:

עדיפות ראשונה לקליטה: בנים/בנות שאין להם אח/אחות חבר/ת קיבוץ יגור.

תינתן עדיפות לקליטה לבנים/בנות של חברי קיבוץ אשר אין להם קרוב מדרגה ראשונה (אח/אחות) שהוא/היא חבר /ה ביגור.

השקעות שוטפות - השקעות שבר בלבד בשנת 2026, צמצום של 2 מיליון ש"ח.

השקעות פיתוח - צמצום בכ-1.5 מיליון ש"ח.
חינוך - צמצום בתקציבי החינוך בכ-1.5 מיליון ש"ח (באחריות מנהלי החינוך והנהלת חינוך לגבש תוכנית קיצוץ בפרמטרים השונים כ"א, פעילויות, סבסודים, חוגים וכו').

בריאות - צמצום בתקציבי הבריאות בכ-1.2 מיליון ש"ח. חלוקת אחריות בין הקיבוץ והחבר על תשלומי ביטוחי בריאות, שינויי כ"א. מעלונים: השתתפות 50% של החבר (תוך מימוש החזרי קופ"ח). בחינת נסיעות הבריאות.
חינוך מיוחד - **מרכז למידה ואיבחונים** - תשלום מלא של ההורים עבור השירות שיביא לצמצום 600 אש"ח.
(הערה - ראינו שסיבסוד חלק מהשירותים לא הביא למיצוי זכויות מקופת החולים).

ועדת ייעוץ (שירות פסיכולוגי) - הקטנת ההשתתפות בחצי - 120 אש"ח צמצום. הקיבוץ ישתתף בעלות של 50 ש"ח למפגש (עד 2500 ש"ח סה"כ למי שטרם קיבל מימון בעבר).
בניין - העברת האחריות על תחזוקת דירות הקבע לחברים 1.5 מיליון ש"ח צמצום.

צמצום בענפים ופעילויות אחרות - **בהיקף 1 מיליון ש"ח:**
דואר - ביטול סוכנות הדואר והשאת שירות של קבלת דואר בלבד - 70 אש"ח.
בריכה - הורדת סבסוד מ-460 אש"ח ל-230 אש"ח, כאשר ההפחתה תמומן ע"י מנויים וכרטיסיות לכולם.
ספרייה - צמצום 30 אש"ח.
תקשורת פנים - ביטול הדפסת היומן (מי שירצה מודפס, יוכל לקבל תמורת תשלום). מוערך כ-30 אש"ח.
ארנונה - בגין התייעלות צפויה, מוערך 90 אש"ח.
מיסי תנועה - 150 אש"ח.

שינויים נוספים בדיון או שיתוו במהלך השנה:
החזר הלוואות - גידול של כ-2 מיליון ש"ח לשנה למשך 5 שנים (גרעון 2025 בעקבות שינוי הסיווג).
סעיף בלתי צפוי - הפחתה 1.3 מיליון ל-800 אש"ח.

רשתות ביטחון - על פי החלטות תקציב 2025:
רשת ביטחון לבריאות - בית אב שהוצאות הבריאות שלו (הנכללות בהגדרה לרשת) עולות על 20% מההכנסה הפנויה זכאי לרשת ביטחון.
עדכון רשת ביטחון לתרופות - מעל 400 ש"ח לחודש לזוג / 200 ש"ח לחודש ליחיד.
רשת ביטחון לחינוך - בית אב שהוצאות החינוך שלו (הנכללות בהגדרה לרשת) עולות על 30% מההכנסה הפנויה, זכאי לרשת ביטחון.

המשך החלטות מתקציב 2025:
בריאות -
ביטוח שיניים - הביטוח יעמוד על 75 ש"ח לחבר לחודש, השתתפות עצמית בטיפול תעודכן ל-25% מעלות הטיפול.
מכשירי שמיעה - לא יינתן סבסוד מהקיבוץ (ה"מושלם" מספק מכשירים באיכות טובה ללא עלות נוספת).

לאחר מספר דיונים של הנהלת הקהילה + ועד ההנהלה הוכנה טיוטת תקציב לשנת 2026.

ניתן לומר בהכללה, כי תקציב המשק השוטף יציב ויש עמידה מלאה ביעדים.

עם זאת, אנו מתמודדים עם בעיה מהותית, שנוצרה בשינוי הסיווג של הקיבוץ (משיתופי למתחדש) והמשמעויות הכספיות בעקבות שינוי זה, עקב החלטת ממשלה מ-2016 בתחום המיסוי והביטוח הלאומי.

נושא זה לא בא לנו בהפתעה, ולמעשה, נידון בהרחבה באסיפות על תוכניות המשק ובהנהלות השונות. גם בשנתיים הקודמות נעשו צעדים רבים לקראת שינוי הסיווג, אך הם לא היו מספקים (חלק גדול מהצעות התאמות התקציב למציאות החדשה לא זכה לתמיכה ציבורית ולא נכלל בתקציב בפועל).

האירוע פוגע בנו בשלושה ממדי זמן:
בפועל, הבעיה חלה בשוטף על שנת 2025 ויצרה גרעון משמעותי בתקציב 2025, של כ-10 מיליון ש"ח, שאנו נדרשים להחזיר בשנים הקרובות (בהיקף 15 מיליון ש"ח מידי שנה).
סגירת שומות עבר מספר שנים אחורה (איום משמעותי שהיקפו ותוצאותיו אינם ברורים).

קצת מוטל עלינו לעשות התאמות משמעותיות בתקציב הקיבוץ, ולהתאים את השימושים שלנו למקורות שהצטמצמו.

חשוב לנו לומר, כי למרות הצעדים שיבוצעו, אין פגיעה בפנסיה או בצרכים המיוחדים, כולל תק"ה. הערבות ההדדית הינה נר לרגלנו, ולכן במידה ובמקרים בהם יהיו בתי אב, שיפגעו מהשינויים ויהיו זכאים לרשתות ביטחון (רשת חינוך, רשת בריאות ורשת ביטחון כללית) הם יקבלו זאת בהתאם לקריטריונים שנקבעו.

באותה נשימה עלינו לחדד ולהזכיר, כי חלפו שמונה שנים מאז שונו אורחות החיים בקיבוץ, ולמרות שהמיסוי הצטמצם מאוד, שירותים רבים במשק נותרו ברמת סבסוד גבוהה מאוד, וכעת נכפה עלינו לצמצם בהדרגה את הסבסוד בתחומי החיים השונים ולהעביר חלק נוסף לאחריות החברים לתשלום, וכאמור, עדיין תחומים רבים נשארים מסובסדים.

פרוט השינויים הכספיים, קיטון במקורות \ שינויי מיסוי וביטוח לאומי:

מס הכנסה - אובדן החוזרים בהיקף של כ-12 מיליון ש"ח לשנה.

ביטוח לאומי - הגדלת תשלומים בהיקף של כ-3 מיליון ש"ח לשנה.

העברות מתאגידים - צמצום העברה בכ-1 מיליון ש"ח השנה.

איזון התקציב בשינוי השימושים:

השקעות - צמצום היקף השקעות בנייה חדשה מ-11.5 מיליון ש"ח ל-4.5 מיליון ש"ח. (פרוט: 3 מיליון ש"ח השלמת תשתיות לשכונת הבריכה, 1.5 מיליון ש"ח ליקויי בנייה חדשה ותביעת קבלו).

ממיידיים - לנוכח המצב, לא נמצא שבשנה זו, הקיבוץ יכול לקחת הלוואות נוספות לטובת הפרוייקט.

אנו עמלים כל העת על מנת להציג תקציב מאוזן ואחראי ובטוחים כי ניתן להוביל את המשק לאיזון כלכלי תוך פגיעה מינימאלית ברמת החיים.

משקפיים - בשנת 2025 סבסוד של עד 2000 ש"ח (משתנה בשנת 2026 ל-1000 ש"ח) לחבר למשך 3 שנים, לפי סוג המשקפיים.

קלנועיות - עברו לבעלות פרטית של החברים. הביטוח הפנימי בוטל.

הרחבת פתחים בדירות - החבר ישתתף במחצית מעלות השיפוץ לפי הצעת מחיר מהבניין.

כיתת אמן

ילדי גן חצב ביקרו פעמיים בסטודיו של נעמי פארן. בביקור השני כבר זכרו את הפסלים, הסתובבו בגלריה, חיקו פסלים, שוחחו עם נעמי על תהליך היצירה, ועל בסיס זה עשו פסלונים מפלסטלינה.

עפרי שרון: אם הייתם איתנו, תאמינו לנו שהייתם נדהמים כמונו. הילדים - שעה שלמה! עבדו, יצרו עוד ועוד עבודות, פירקו וחזרו ליצור. נעמי עברה בין השולחנות ראתה, עזרה, לימדה ושיתפה, המליצה להוסיף חומרים מהטבע ועוד. בגן ערכנו תערוכה. ובהמשך עשינו מפגש בגן. הילדים העתיקו פסלים מתמונות של פסלים של נעמי: המפגש יצר חיבור לקהילה, קשר בין-דורי, חיבור לנעמי האמנית ולאמנות. הנאה מהחומר, מהמראות, מהמגע בחומר, ועוד ועוד.

כל כך נעים

ילדי גן אורן עוקבים בצורה אדוקה אחר התפתחותו וצמיחתו של גן המשחקים החדש ליד מגרש הכדורגל בשכונת המשתלה. רעות בירמן, האחראית על הקמת הגן מטעם החברה, העבירה לנו את תוכנית הגן ואת שרטוט המתקנים הצפויים להיות בו. הילדים ראו את העמודים שהוקמו עבור ההצללה, ועשו את החיבור לעמודים הדומים ב"גן שרון". לזה קוראים "למידה משמעותית".

אבל הכי מרגש, שראו כיצד הוכנסה המגלשה והותקנה לשימוש, וכעת נותר רק לחכות בקוצר רוח שהגן ייפתח. בינתיים, כמובן, אסור לשחק בגן.

אלמאס וארטין פראיס
ואלכא פאשפחה
אפאלדא פאכדא איילא
פאאשאי ואל

אלמאס ואפאלדא
אלמאס ואפאלדא
ואלכא פאשפחה
אפאלדא פאכדא ראל

תקציב 2026

ניאלץ בבת אחת לעשות שינויים דרסטיים בתקציב לעומת מה שהיינו רגילים עד כה (ועדיין הרבה מאוד פעילויות ימשיכו להיות מסובסדות במיליוני שקלים), זאת, בשל החלטות ממשלה שהתקבלו ב-2016.

מעבר לכך שאנחנו נאלצים להתמודד בתקציב 2026 עם פחות 15,000,000 ש"ח רק בשל שינוי סיווג הקיבוץ משיתופי למתחדש, אנו מצויים במו"מ עם רשות המיסים והביטוח הלאומי גם על דרישות כספיות לגבי שנים אחורה (2023 ו-2024). מבחינת ההתנהלות הפיננסית של הקיבוץ, אלו כספים שהיו אמורים להיכלל בחשבונות שלנו כשייכים לנו, אך ייתכן ונתבדה ותהיה לכך משמעות כלכלית.

בחוברת השינוי עמ' 4 סעיף 10 נכתב כך: "על אף האמור, במקרה שהכנסות הקיבוץ לא יספיקו לצורך מימון מכלול השירותים, רשאית תהיה האסיפה לבצע את העדכונים המתחייבים ברוב רגיל בקלפי, ובלבד שצמצום בשירותי הליבה, יבוצע רק כמוצא אחרון, בכפוף להתחייבויות הקיבוץ על פי דין".

במילים אחרות, סעיפים שהוגדרו בחוברת כ"ליבה" יהיו מחוייבים ברוב רגיל בשל מחסור במקורות תקציביים. מבחינתי, ישנה ליבה אחת - כיצד משמרים את האיתנות הכלכלית של הקיבוץ ומספקים את הצרכים המחוייבים בחוק כמינימום (פנסיה וצרכים מיוחדים) למשך העשורים הקרובים. כל מה שאנחנו יכולים לעשות מעבר לכך, זה בונס.

כפי שפרסמתי בדף הרשמי ובמקומי - ההנהלות קיימו מספר דיונים על טיוטת תקציב 2026. חשוב לי מאוד שיוכן לכולם, שהשינויים הנדרשים קורים בעיקר בשל החלטות ממשלה שהתקבלו לאחר משא ומתן עם התנועה הקיבוצית ב-2016, ובפועל הן תקפות לכל הקיבוצים המתחדשים.

תשלום הארנונה

החל מה-1.1.26 התשלום יהיה ישירות למועצה. בהנהלת הקהילה הוחלט על מעבר לתשלום ישיר של הארנונה מהחבר/תושב למועצה באופן ישיר מהסיבות הבאות:

מניעת טעויות וכפילויות, שבעטיין סופג הקיבוץ עלויות מיותרות בגובה עשרות אלפי שקלים ויותר לשנה.

העברת האחריות לחבר/תושב כוללת דיווח על מעבר דירות, שינוי דירה וקבלת פטור, קבלת הנחות, מדידות, דיווח פטור לחייל וכו'.

אפשרות של קבלת חשבונית אישית מהמועצה לחבר/תושב.

התייעלות בהנה"ח.

מבחינת החבר/תושב, לשיפוי זה אין שינוי בגובה התשלום, אך המהלך יתרום רבות לסדר ולארגון ולהפחתת עלויות מיותרות לקיבוץ.

מורן שביט ניהלה בחודשים האחרונים מסד נתונים מול הגבייה במועצה, דף מפורט נשלח לחברים.

תב"ע וקליטה

ועד ההנהלה מקדם עם צוות השיוך גם את עקרונות הקליטה וגם את התב"ע. כדי לקלוט בנים יש לענות על מספר שאלות וכל הצעת החלטה עונה על שאלות אחרות: מי ייקלט? מה סדר הקליטה? כמה נקלט ייצטרך לשלם? מה תהליך הקבלה? האם תהיה מועמדות? מהם התנאים לקבלה? מה התעדוף למגרשים מוטבים? וכו' תב"ע - היכן המגרשים שניתן לבנות בהם בתים? (וכמובן שבתב"ע יש עוד החלטות שלא קשורות רק למגורים, כמו שטחי מסחר וכו').

לגבי השאלה היכן יהיו המגרשים לנקלטים והיכן לחברים הקיימים? תתקבל החלטה בהמשך לאחר אישור התב"ע. לגביי השאלה מה יהיה קצב הקליטה, תתקבל החלטה בהמשך, כאשר שאר ההחלטות יאושרו והנושא יבשיל לדיון לאור תמונת המצב.

אני רוצה להדגיש שעצירת הקליטה על ידינו פוגעת בהתפתחות הקיבוץ. כבר בשנה הבאה צפוי גן להיסגר. כדי לקדם את הקליטה, צריך לקבל החלטות במקביל גם על התב"ע וגם על עקרונות הקליטה, ובנוסף, בהמשך, החלטות משלימות.

אני מצר מאוד על שיח לא חברי, שהתפתח בעקבות סוגיית הקליטה, ועל כך שיש משפחות שנפגעו.

מבנה האולפן

לאור מספר גדול של ילדים בכיתות ה' ו' הוחלט להשתמש במבנה האולפן עבור כיתה ו'. פתרון זה אמור להיות זמני, עד שנקבל החלטה על שיפוץ האולפן לדירות קטנות.

אני מזכיר, שביקשנו מחברת אדריכלות לבצע תוכנית מפורטת ל-10 דירות באולפן. עם קבלת התוכנית וכתב הכמויות, נצטרך לחשוב איך למרות שיש בעיה תקציבית, אפשר יהיה להשמיש את מבנה האולפן לדירות קטנות ב-2 חלופות. בשתיהן התוכנית העסקית תצטרך להראות ששכר הדירה יחזיר את ההשקעה.

- שיפוץ דירות בגודל עד 55 מ"ר.

- שיפוץ דירות קיימות וקטנות בעלות מינימאלית.

פנייה לעובדי יגור במרחב הפרטי לאחר שעות העבודה

אני מניח שלכולנו שואפים שבמשרות יגור יעבדו חברי יגור. כדי שחברים ירצו לעבוד בתפקידים ביגור, צריך שתהיה מידת הבנה והפנמה מתי ואיך נכון לפנות לנושא תפקיד ביגור (אני לא מתכוון ברשתות החברתיות - זו סוגייה בפני עצמה ונדרש לה פרק ספציפי). אני מתכוון, שאם לאחר שעות העבודה, אותו חבר קונה בכלבו או במרכולית או נמצא עם ילדיו במגרש המשחקים או בבריכה, זה הזמן הפרטי שלו, ואין זה נכון לפנות אליו בנושאי עבודה. גם לחבר שעובד ביגור מגיעה הפרדה בין זמן העבודה שלו לזמן הפרטי שלו. אם לא נשמור על הזמן הפרטי ועל זמן העבודה של החברים שעובדים ביגור, יותר ויותר חברים לא ירצו לעבוד בקיבוץ וחבל.

מספר חודשים לאחר תחילת המלחמה גויסתי למילואים כרופאה אוגדתית.

בתור מי שעשתה שירות צבאי על תקן "ספורטאית פעילה" (גיובניקית, מזכירה), ללא כל הכשרה מקצועית, בחרתי להשלים הכשרה רפואית צבאית ולהתגייס כרופאה בקו קדמי.

במהלך חודשי המילואים העברתי הדרכות לצוותי רפואה בגבול הצפוני ובתוך שטחי לבנון, ופעלתי כרופאה גדודית ורופאת פלה"ק (פלוגת החייאה קדמית) של חטיבת צנחנים 226 (נגיעה יגורית: החטיבה היתה תחת פיקודו של יאיר עוגן במלחמת לבנון הראשונה).

החודשים בגבול הצפון ובלבנון עברו בעיקר תחת רעש ירי ארטילריה של כוחותינו, הכשרה של צוותים רפואיים ושמירה על המרחב.

את 3 החודשים האחרונים העברתי בקו סוריה. שם טיפלנו גם באוכלוסייה המקומית בשטח ובמסגרת בית חולים שדה.

להבדיל מהגיזרה הצפונית הרועשת, החודשים בסוריה עברו בשקט מאוד מתוח. שם באנו במגע עם האוכלוסייה המקומית (שרובה ככולה חמושה), לעיתים על מנת לספק להם טיפול רפואי, ולעיתים כחלק מפעולות מבצעיות אחרות.

במהלך הסבבים שמחתי לפגוש את עמית שרון, לוחם במילואים, ולגלות כמה הוא נערץ ואהוב על ידי כולם.

במהלך המילואים צברתי הרבה חוויות ורגעים מפחידים, מפדחים, מרגשים ומספקים. כשעמדנו בפני מצבים נפוצים, כשטיפלנו באוכלוסייה הדרוזית בשעתם הקשה, כשהצלנו חיים. וגם בפעם ההיא, שיצאנו לפעילות ושכחתי את הנשק במוצב. עד היום החבר'ה לא נותנים לי לשכוח את זה.

הרגעים המפחידים הורגשו בעיקר בנקודות המקצועיות. פחדתי שלא אעשה עבודה מספיק טובה ואנשים ייפגעו. פחדתי שאלחץ או אקפא במקום לתפקד ולנהל טיפול.

היו גם אתגרים מסוג אחר, למשל, להיות אישה יחידה בפלוגה. למזלי, היה לי צוות מדהים, ויחד עברנו את החודשים האלו בשלום.

מבחינה אישית, המילואים אפשרו לי לחוות את האחוה והחיבור ביני לבין לוחמים בשטח, חוויה כל כך ישראלית, שלא זכיתי להכיר עד כה.

החודשים האלו אפשרו לי לצבור הרבה ניסיון בטיפול בנפגעי טראומה, מה שמשרת אותי גם כעת, בטיפולים בפצועים בחדר הטראומה ברמב"ם.

לפני כשבועיים חזרתי לאזרחות, ולרמב"ם, לאחר כ-280 ימי מילואים, עד לסבב הבא. הלוואי שלא יהיה.

ד"ר ליאור כספי מספרת על שגרת המלחמה בבית החולים ושירות המילואים

על עצמי: בת 37, בת זקונים לשרה וג'ורא כספי. אחות ליאור כספי ואורית גבראל.

רופאה. תואר ראשון בביוכימיה ומדעי הרפואה בחיפה, ולימודי רפואה באוניברסיטת סנט ג'ורג' הבריטית.

עובדת כרופאה מזה כ-3 שנים, כעת באמצע התמחות ברפואה דחופה בבית חולים רמב"ם.

ממש בתחילת דרכי הגעתי למלר"ד (מחלקה לרפואה דחופה) ברמב"ם, ומיד ידעתי שזה המקום שלי. הבנתי שהדינמיות, האינטנסיביות וניהול מצבים מורכבים תחת לחץ - זה מה שמתאים לי.

קצת אחרי שהתחלתי את דרכי בבי"ח רמב"ם, פרצה המלחמה. במלר"ד זה הורגש במיוחד, כשנפתחה החזית הצפונית. המלר"ד מיועד לפצועים קשים בצפון. קיבלנו וטיפלנו בעשרות, אם לא במאות, פצועים שהגיעו מהגיזרה הצפונית. טיפלנו וניהלנו אר"נים (אירוע רב נפגעים) על בסיס יום-יומי במשך כל חודשי הלחימה בצפון.

שיחה עם מרטין פרליס, מורה לתנועה בגיל הרך רוחלה סגל

הילדים לא יודעים, שקוראים למפגש שלנו, "שיעור לתנועה", מחייבת מרטין, כששואלים אותם לאן אתם רצים? הם אומרים "למרטין". פעם שוחחתי עם אחת הגננות והיא אמרה לי שהבוקר הם היו אצל מרטין. אני עומדת מולה והיא מספרת לי שהיום הם היו אצלי... זה הצחיק אותי. כשסיפרתי את זה, אמרו לי: "את לא רק מורה לתנועה, את מוסד".

בסוף יולי השנה, סיימה מרטין ארבעים ושש שנים של עבודה בגיל הרך ביגור, מתוכן שלושים וארבע שנים כמורה לתנועה ביגור, בשער העמקים, ברמת יוחנן ובחיפה. לפני שהיא מתחילה את השלב הבא בחייה, אנחנו נפגשות בביתה. על השיש עומדת צנצנת ובה זר פרחים גדול. "זה מההורים", היא אומרת בחיוך. בעת שיחתנו אפשר עדיין להרגיש את ההתרגשות והאהבה שלה לילדים ולעבודתה בכל מילה ובכל שתיקה שלה. למזלי הטוב, היא אומרת, גם כשהיו חסרות מילים בעברית, ההורים תמכו בי. הם ראו את הקשר שלי עם הילדים ואת יחסם של הילדים אלי והאמינו בי. העולם שלי היה בית הילדים בתחילת דרכי ביגור. היו חסרות לי מילים בעברית, אז הילדים השלימו לי. הם חיקו את שפת הגוף שלי, את העברית ואת המבטא הצרפתי שלי. פעם שלוש בנות מפעוטון "שקד" נעמדו עם הידיים על המותניים וקראו לילדים "בוא נלך!". אצלי הילדים היו תמיד במרכז. הם היו

כיצד הכול התחיל?

תחילה עבדתי כמטפלת בגיל הרך כחלק מצוות של מטפלות. כעבור שנה או שנתיים הפכתי למטפלת מובילה. בשנים האלה התחלתי ללמד תנועה בפעוטון שלי בלי שום ידע. זה פשוט בא מתוך הצורך הפנימי שלי, כי מגיל אפס כבר רקדתי. התנועה והריקוד הם היו תמיד חלק בלתי נפרד מילדותי ונעוריי. ראיתי שזה מהנה ומעשיר את המפגשים שלנו והמשכתי. אני, שלא היה לי שום עניין בילדים עד אז, גיליתי את היכולת שלי ליצור קשר עם הילדים ודרכם נגלה לי עולם חדש מופלא ועשיר כל כך.

גם מבחינה אישית היא הייתה בסימן של התחלות. אישה צעירה, זוגיות חדשה... כל החיים שלה היו עדיין לפנייה.

מתי החלטת להיות מורה לתנועה?

נקודת המפנה שלי קרתה ביום שרוחלה מלכין, שהייתה אחראית על הגיל הרך, קיימה יום עיון והזמינה את לאה בן-ארי, חברת קיבוץ שער העמקים ומורה לתנועה, למפגש של המטפלות בגיל הרך. במפגש איתה נדלקתי. ראיתי שזה מדבר אלי וכל השאר היסטוריה.

המאפשר לו להתקדם בקצב ובמחשבה האישיים שלו. ללמוד תנועה זה מאוד מורכב. צריך לראות את כולם, לשקף, לחזק, לעודד לעצמאות ולשמור על בטיחות.

מה חשיבות לימוד תנועה לילד?

לגוף יש שפה משלו, היא מסבירה את השקפת עולמה: את/ה מתנועע/ת - משמע את/ה חי/ה. כבר ברחם מרגישים את תנועת העובר וזה סימן של חיים. פעימת הלב היא תנועה. ללא תנועה אין חיים. התנועה בגיל הרך חיונית להתפתחות הילד. הלימוד מאפשר לשכלל את המיומנויות שלו, לחזק את הביטחון העצמי ולפתח את היכולות המוטוריות, החושניות, האינטלקטואליות והחברתיות שלו (אדם שלם).

דרך התנועה אנחנו נוגעים בכישורים התנועתיים, יוצרים אפשרויות לבטא רגשות של כעס, אכזבה, שמחה, כוח. הפעלת מערכת מוטורית אחת מפעילה מערכות נוספות, לדוגמה, ילד שקופץ על קפיצת מפעיל בו זמנית תיפקודים כמו: חיוק הטונוס השרירי והפעלת המערכת הוסיטבורלית (אחראית גם על שיווי משקל של הגוף). למערכת הזאת יש קשר עם מערכות נוספות בגוף כמו קשב וריכוז, עיניים, רמת עוררות וכד'. לכן חשוב מאוד שילדים קטנים יתנסו בהתנסויות תחושתיות, תנועתיות (סנסו-מוטוריות).

אני סוג של בן-אדם שכותב את מהלך השיעור, היא אומרת ומוסיפה: אחרי כל פגישה אני מציינת איזה סוג מוסיקה השמעת, אם היה קשה או קל לילדים. על השולחן היא פורשת מחברות של שנים רבות של מערכי שיעורים. מתוכן אני בוחרת קטעים לדוגמה:

"גן כרמל - לא רגועים אבל עבודה טובה". "רקפת - הם לא פנויים להנחיות, עדיף לטפס על הבר. הם צריכים הרבה חופשי". "קבוצה ברמה גבוהה, אינטלגנטים, בניס חסרי מנוח. מודעות הגוף בחושך מאוד עזרה". "התנסות טובה על המכשירים, כולם יחפים, התאפקו לא לרוץ". "ביקשתי מהילדים ללכת אחורה, פתחתי את המצנח וניערנו אותו, סיימנו בלשכת על המצנח". הייתה הנחייה ליצור עיגול לבית עם חבל. אחד הילדים פירק חלק מהצורות שבנו חבריו. אמרו לו: "מה אתה עושה? אתה רוצה שיפרקו לך את הצורה?"

כך, עם סבלנות, חיוך ומילה טובה היא קידמה דורות של ילדים וביניהם את ילדיה ונכדיה. בחיוך היא מספרת, שבאחד הימים בתה, שהיום בעצמה מורה לחינוך גופני, כשהייתה עדיין פעוטה, יום אחד נעמדה, ידיה על מתניה והודיעה לחבריה מפעוטון ארז: עכשיו אתם תקשיבו לי ולא לאמא שלי. השנים חלפו, אלה שהיו ילדים כבר בגרו והם עצמם הורים לילדים. במבט לאחור היא מרגישה שהגשימה חלום. כי בשבילה הוראת התנועה היא לא רק עבודה, היא בעיקר ייעוד. "כשאני פוגשת אותם מחוץ לשיעור והם אומרים 'מרטין התגעגעתי', או 'אני אוהב אותך' ויש לך לקה על הציפורניים, כשהם רצים להתחבק איתי, כשנפגשים באמצע הרחוב, אני יודעת שהצלחתי לגעת בהם וזו הרגשה נהדרת", היא מוסיפה.

ואכן ההצלחה שלה נבנתה בהרבה צעדים קטנים עם הרבה יוזמה, התמדה, יצירתיות ותמיכה של בני המשפחה. השנים שעברו כמעט שלא שינו אותה. מהאיפוק והרצון שלה לדייק בבחירת המילים אפשר לראות שיש בה כוח ונחישות להגיע לאן שהיא מכוונת. אולי בגלל זה אש היצירה בתוכה עדיין בוערת, כאילו לא חלפו עברו שלושים וארבע שנים.

התחלתי ללמוד. במשך שנים למדתי רבות על תנועת הגוף. למדתי מתוך אהבה ואמונה שהתנועה היא חלק מחיי ומחיי הילדים. באותו הזמן, יחד עם לימוד קבוצות גם טיפלתי באופן פרטני.

מרטין הייתה פורצת דרך וככזאת נתקלה לא פעם בקשיים טכניים וגילתה כי כאן אין קיצורי דרך. "כל התקדמות שלי הושגה בעבודה קשה וסבלנות", היא אומרת.

תסבירי מה זה קשיים טכניים?

בשנים האלה עבדתי בו זמנית בשני מקומות. לאחר שעות של הדרכה בתנועה המשכתי להיות אחראית על גנון תמר. לפני כל שיעור הכנתי לבד את האולם לפעילות: פרשתי הרבה שטיחי לינוליאום, בניתי אולם לתנועה מותאם לכל גיל. מכיוון שהאולם לא היה שלנו, בכל פעם שהייתה תערוכת נעליים או אירוע משקי אחר התבקשתי לבטל את שיעורי התנועה. הייתי צריכה למצוא פתרונות יצירתיים לכל בעיה שהתעוררה. כולם הבינו ואמרו לי שאני צריכה תנאי עבודה נוחים יותר, אבל בפועל קיבלתי את זה לאט לאט.

מה המטרות של הוראה בתנועה?

המטרה שלי כמורה היא לגרות את הילדים להיות בתנועה ולחוות חוויות חיוביות. דרך התנועה הם פוגשים את עצמם. אנחנו לא מנסים לזרז את התפתחות הילד, אלא להתחבר לצורך הפנימי והסקרנות הטבעית שלו להתנועע, להתנסות בדברים חדשים ולגלות את יכולותיו המוטוריות, הקוגניטיביות והרגשיות.

איך את פוגשת את הפעוטים בפעם הראשונה?

במפגש הראשון אני פוגשת אותם מחוץ לאולם. המטרה שלי שהם יכירו אותי ואני אותם. כשהפעוטונים באים אלי בפעם הראשונה, הם יושבים יחפים ליד הקיר ואני עוברת ואומרת לכולם שלום: מחייכת אליהם, מלטפת, שואלת לשמם, יוצרת קשר ראשוני ואחר כך מזמינה אותם להיכנס לאולם. האולם מסודר, מגרה ומזמין לפעילות מוטורית. אני נכנסת לעולמו של הילד דרך התנועה. ההתנסות שלו היא מאוד חוויתית. ילדים הם מאוד יצירתיים. צריך להקשיב להם, לראות במה הם עסוקים, מה גורם להם לפעול.

מהו המבנה העקרוני של שיעור תנועה?

א. מסגרת ברורה וקבועה עם הרבה חופש.
ב. מבנה קבוע של השיעור נותן לילד הרגשת ביטחון. הילדים שבאים לשיעור יודעים מה מחכה להם: יש התחלה, אמצע, סיום, ותוכן, הכולל מכשירים, מוסיקה, חפץ אישי, שהם גירויי למידה והתבטאות חופשית. ההתנסות מעוררת ומגרה את הילד לתנועה. בדרך זו הוא מחזק ומעשיר את עצמו. הכול נעשה בצורה לא כפייתית עם הרבה שיקוף. כך הוא לומד על העולם. מילות המפתח שלנו הן "אפשר" ו"לא לוותר" כי כל אחד יכול בקצב שלו... וכך נותר בסוף השיעור טעם של עוד... עד השיעור הבא.

מה זה הרבה חופש?

כשאני משתמשת במילה חופש, אני מתכוונת שלכל ילד יש את החופש שלו לגלות לבד מה הוא יכול לעשות. שידע שלכל בעיה יש מספר פתרונות ולא רק אחד. שייפתח בעצמו את היצירתיות והמחשבה שלו לגלות את הדרך והפתרון המתאים

קארי סמית בארי - לזכרה

קארי נולדה ב-15 בדצמבר 1949, בלקסבוג שבברגן, נורווגיה. בת לאלף - סוכן מכירות נודד, ולהלנה - מורה. קנוט, אחיה היחיד ושותף נאמן להרפתקאות, היה מבוגר ממנה בשנתיים. אלף והלנה הקימו את משפחתם הקטנה לאחר הטרגדיות שפגעו בלקסבוג בזמן מלחמת העולם השנייה, והעניקו לקנוט וקארי ילדות שמחה, מלאה באהבה וביזכרונות מאושרים.

קארי למדה בבית הספר הולן ובגימנסיה לעסקים בברגן. החברות שהכירה שם ליוו אותה שנים ארוכות. לאחר מספר שנים של אימונים כמתעמלת קרקע בנעוריה, קארי המשיכה להיות אוהדת ספורט נלהבת מילדות עד ימייה האחרונים, וצפתה בהתלהבות ובקול רם בתחרויות אתלטיקה, שחייה וספורט חורף.

בגיל 19 הגיעה קארי להתנדב בקיבוץ יגור. כמתנדבת במדינה צעירה נערת העיר עבדה בפרדסים, בחדר האוכל ובבתי הילדים, והתאהבה בתרבות חדשה. עם השנים הצמיחה קארי שורשים בקיבוץ, יצרה חברויות עמוקות, וקשרה את חייה עם הקהילה היגורית.

זמן קצר לאחר שהגיעה לישראל פגשה את אליעזר. הזוג הצעיר הביא לעולם שני בנים - נוא ורועי - והיו נשואים במשך עשור. לאחר פרק זה נשארה קארי ביגור, והכירה את ספי - אהבת חייה. לשניים נולדו תום ונתי. הקשר ביניהם נפרש על פני ארבעה עשורים, שתי יבשות ואין ספור מסעות משותפים ברחבי העולם.

קארי מצאה את ייעודה בחינוך. תפקידה הראשון כמורה לאנגלית ומחנכת בתיכון ביגור לימד אותה את חשיבותו והשפעתו העצומה של מורה טוב, והניח את הבסיס המקצועי שליווה אותה לאורך הקריירה. בהמשך פנתה לאקדמיה, שם מיקדה את מחקריה ותפקידה הניהוליים בהכשרת מורים - במאמץ מתמשך להכשיר מורים מקצועיים, אכפתיים ואפקטיביים. קארי השלימה תואר דוקטור ופרופסור בהכשרת מורים. היא הובילה את המחלקה לחינוך לביה"ס העל-יסודי במכללת אורנים, מקום שאהבה והוקירה עמוקות. עבודתה הביאה אותה למדינות רבות ברחבי

העולם - בכנסים, במחקרים ובשיתופי פעולה בכל יבשת, פרט לאנטארקטיקה.

בשנת 2005 חזרה קארי לנורווגיה כדי להיות לצד אמה, שמצבה הבריאותי התדרדר. השנים האחרונות שזכו לבלות יחד היו משמעותיות ויקרות לשתייהן. בנורווגיה הגיעה קארי לגבהים מקצועיים חדשים, בתפקידים ניהוליים ואקדמיים באוניברסיטת ברגן ובהמשך באוניברסיטה הנורבגית למדעים ולטכנולוגיה בטרונדהיים. שם הייתה שותפה להקמה, ובהמשך הובילה את בית הספר הלאומי למחקר בהכשרת מורים. על עבודתה זכתה להערכה והכרה מאוניברסיטאות וממוסדות ברחבי העולם.

קארי נפטרה ב-24 בספטמבר, כשהיא מוקפת בארבעת בניה. בדרכה המקצועית השפיעה על חייהם של אלפים ותרמה לשיפור החינוך בישראל, בנורווגיה וברחבי העולם. הקשר שלה עם ספי, משפחתה האוהבת והחברויות העמוקות שתוותה היו מקור לגאווה ולשמחה עבורה.

המורשת שהותירה וזיכרונה האהוב ילוו אותנו תמיד.

אמא

כולנו יודעים, שיום אחד ניפרד מהאנשים הקרובים אלינו. אנחנו לא יודעים איך, או מתי. שום דבר לא מכין אותנו לרגע הזה, שיכול להגיע ללא הזמנה, בכל יום.

האחים שלי ואני היינו בני מזל, כיוון שאמא שלנו, באופן מאוד אופייני לקארי, ניהלה את הפרידה מאיתנו בדרך כזו שזכינו להיות לצידה, לומר מילים אחרונות, לחבק אותה, ולהסתכל בעיניה הכחולות והנבונות עוד פעם אחת. ועל זה אני מודה. זה אמנם לא מקל את הכאב, אבל יש בזה מן הנחמה.

חיים שלמים של אמא ובן לא יכולים להידחס להם לעמוד אחד, או לכמה עמודים. גם אי אפשר, ולדעתי לא צריך, לסכם אותם.

אלו הם השיעורים שלמדתי בין אם בדרך הדוגמה האישית או באמירה ישירה, אין ספור הזכרונות, החוויות והשיחות, שלנצח חקוקים בתוכי ולא יכולים להתבטא במילים.

ועדיין, היום, ארצה לשתף אתכם בחלק קטן מהדברים שאמא לימדה אותי, באופייה ובהתנהלותה, ואני אסיר תודה עליהם.

היא לימדה אותי שאפשר להיות אינדיבידואל ובו זמנית חלק מקולקטיב, או קבוצה, ושני הדברים לא מנוגדים, אחד לא גובר על השני. זה תלוי רק בנו להנדס את זה נכון.

היא לימדה אותי, שאפשר לחלום בשפה אחת, ולאהוב באחרת.

היא לימדה אותי, שהבית הוא איפה שהלב, לא בהכרח איפה שהחיים או הקריירה מובילים אותנו.

היא לימדה אותי, שאפשר לנסוע בין ארצות, יבשות, שפות ותרבויות, ועדיין - להיות "טיפוס של בית".

היא לימדה אותי לשאוף ולהשיג, לחלום ולהוציא לפועל. היא לימדה אותי שהשגיות, שאפתנות ורצון למצויינות והצלחות, יכולים וצריכים להתקיים ביחד עם צניעות, כבוד לזולת וטוב לב.

היא לימדה אותי לאהוב ספורט. כל ספורט - מקפיצות סקי, לכדורגל, לאתלטיקה קלה, לשחייה ולהתעמלות. אבל מעל לזה, היא לימדה אותי לראות את הניואנסים שמעבר לביצועים הספורטיביים, את הזווית האנושית שמאחורי הטבעות האולימפיות - את היופי והכאב שמרכיבים את ההצלחה, התהילה, והכישלון.

אמא שלי כתבה כל אות בסיפור חייה. דבר מעולם לא הוכתב לה. היא חיה חיים נפלאים, מלאי משמעות והישגים. ולמרות שהסתיימו מוקדם מדי, דמותה ואופייה טבועים בתוכי, מדריכים את דרכי.

תודה אמא.

תום

*

אני אתחיל מהסוף, ברשותכם. נכנסתי לחדר של קארי בבית החולים ביום שלישי בצהריים, ומשהו בה נראה כל כך מוכר, יותר מוכר משהיה חודשים רבים. אמא שכבה על המיטה, שיערה משוך לאחור, יפה ואלגנטית כמו שהייתה כל השנים. "את נראית כמו מריל סטריפ עם השיער ככה", אמרתי בכנות וחילצתי ממנה חיוך. זה לא היה החיוך האחרון לאותו ערב, הערב האחרון שלנו ביחד.

אבל זה לא היה השיער שהפך את קארי למוכרת כל כך. זה היה הלך הרוח שלה. קארי ניהלה את הסיטואציה, איתנה בדעתה. היא הסתכלה לי בעיניים ודיברה על ההחלטות שלה. היא חילקה הוראות לרופאים ולי, הסבירה לי על הסיסמאות לחשבון הבנק שהדפיסה והסידורים שעשתה. לאורך 24 השעות שהיינו איתה לפני שהלכה לעולמה, קארי לא הראתה פחד או ספק. אני לא מספר את זה בשביל הפרטים המורבידיים, אלא כי אני חושב שהרבה ממכם, כמוני, תזהו בקארי של אותן שעות את קארי שהכרתם כל השנים. חדורת מטה, החלטית, ובשליטה מלאה בגורלה.

וזה הייתה אמא שלי, מהרגע שהחליטה כנערה להתנדב בקיבוץ, במדינה שכוחת אל במזרח התיכון, וכנראה עוד הרבה לפני, ועד לרגעיה האחרונים. העצב הגדול אחרי המוות של ספי והמחלה הלא פשוטה איתה התמודדה במשך שנים עמעמו זאת לאחרונה, אבל קארי נשארה קארי. ובאותו חדר בית החולים, למרגלות ההר המרשים ביותר מבין הריה של ברגן, קארי הייתה בשיא תפארתה. ההבנה הזו לא מקהה כהוא זה את העצב, האובדן או הבדידות. אבל היא נותנת תחושת closure ומידה של נחמה.

אני אסיר תודה, על כל כך הרבה דברים, שחלקם אזכיר בהמשך, אבל גם על 24 השעות האחרונות שהעניקה לנו. שעות מלאות בסיפורים, זיכרונות, ידיחות שחורות, ושינון חוזר ושב תוך שאני מחזיק את ידה - כמה שאני אוהב אותך וכמה אני אסיר תודה על כל שנתת לי. אחרי השנתיים האחרונות אני חושב שאני יכול לדבר כבעל ניסיון - אל תתנו להורים שלכם ללכת מבלי שהם יודעים כמה אתם אוהבים אותם.

- - -

אני אזכור את אמא שלי מהרבה דברים: מחג המולד, מפרחים שמחכים על השולחן בבוקר יום ההולדת, מהבריכה ביגור, שוחה עם ראש מחוץ למים, כובע ומשקפי שמש, מהוופלים הנורווגים לאירועים של קבוצת השחייה, מספריות של אוניברסיטאות ברחבי עולם, ומכל רחוב וסימטה בברגן.

אני גם אזכור את קארי משדות תעופה. אם זה כשהייתי נוסע עם ספי לאסוף אותה מטיסה לכנס, מחכים עם מרציפן וזר פרחים בטרמינל הישן, אם זה כשטסנו ביחד, ואם זה מההתעקשות שלה, שכל פעם שאני טס, ולא משנה מאיפה או לאיפה, אשלח לה הודעות. כשהגעתי לשדה, כשעברתי את הביטחון, אחרי הבורדינג וכשנחתנו. היא לימדה אותי לנווט שדות תעופה כמו המקצוענית שהיא, ומשום מה התעקשה לוודא שאני עושה את זה כמו שצריך כל פעם מחדש.

היא הייתה אינדיבידואליסטית חסרת תקנה. זה היה נכון בשנותיה באקדמיה בארץ, בקיבוץ ובעשורים האחרונים בנורווגיה. היא הייתה מלאת רעב לחקור ולבנות, שאפתנית מלאת השראה, שהוכיחה יכולת לחבר חזון וחשיבה מחוץ לקופסה עם אפקטיביות ביצועית. קארי, והצוותים שהיא הובילה, got shit done. בין אם זה במחקרים חוצי יבשות או במכון לאומי לדוקטורנטים בחינוך.

העצמאות הזו, ואולי גם השיער הגייג'י שמכב בתמונות של קארי הצעירה, גורמים לי לחבר אותה בראש עם אאוין, shield maiden of Rohan, משר הטבעות. "אני לא מפחדת ממוות", היא אומרת בביטחה. ממה את כן מפחדת? "מכלוב. להישאר מאחורי סורגים עד שהרגל זיקנה יקבלו אותם וכל סיכוי לגדולה נעלם מזיכרון או תשוקה". קארי סירבה בעקשנות לכל סורג. היא לא נתנה לדבר להגביל אותה.

ופה צצה שורה אחרת לראש. to know you is to love you. בתור בחור צעיר לא תמיד הצלחתי להבין את האינדודואליות הזו, אבל עם השנים למדתי להסתכל על זה אחרת. קארי הייתה עצמאית ואינדודואלית עם קריירה מפוארת וחיים מלאי הרפתקאות, ועדיין בנתה משפחה אוהבת ומלוכדת. האהבה שלה ושל ספי פרצה מכל תמונה שלהם ביחד, וגם שנים של long distance לא יכלו להקהות אותה.

ואחרי 36 שנה שלי ושלם אני יודע להגיד ש-I know you and I love you. נסענו לברגן לבד. את ואני נגד העולם. עבורי זו הייתה הפעם ראשונה שחייתי בנורווגיה או בכלל בעיר. עבורך הפעם הראשונה בחייך הבוגרים שחיית מחוץ לקיבוץ. אני עוד זוכר שעמדנו ביחד בתור לבידוק הביטחוני בנתבי"ג באוגוסט 2005, נשענים אחד על השנייה עם דמעות בעיניים. המשכנו להישען אחד על השני. היית חותכת לי סלט ישראלי בארוחות בוקר בחושך מוחלט בחורף הנורווגי, כשהייתי מדלג מדירת המרתף שלי לדירת המרתף שלך בבית של בסטמור. לקחת אותי, נער קיבוצניק clueless לחלוטין, ולימדת אותי איך לשלם באוטובוס ולנווט בעיר לבית הספר.

ומור"ק האוטובוס ביום הראשון ללימודים הוא מיקרוקוסמוס להכול. אם זה היה ספי שנתן לי שורשים ואחיזה איתנה בקרקע, זו הייתה קארי שהראתה לי את האופק. היא נתנה לי את ההשראה, הדוגמה, ההזדמנויות והכלים במובן הפרקטי ביותר לתור את העולם. להבין כמה הוא מגוון, מעניין ומורכב. אני אדם שלם יותר בזכותה והבחירות שאני מקבל מבוססות על אפשרויות והזדמנויות, לא על הסללה בדרך שנקבעה מראש.

ואני אסיר תודה על זה ועל עוד כל כך הרבה. על מי שהיית ועל מה שהענקת לנו.

נתי

לקארי

הזיכרון שלי איתך מתערבב בין הפרטי למשפחתי, אך מעל הכול עומדת אישה עוצמתית ומקור לדוגמה. הכרתי אותך בתיכון, כשלימדת אותנו אנגלית דרך השירים של החיפושיות, ודרך אישה שגדלה בזמן השיא שלהם. זה היה לימוד כל כך שונה, פתאום להבין לא רק את המילים והליрика הפשוטה, אלא גם את המסר המועבר עמוק בתוכם. יותר מאוחר, כשהייתי עוזר הוראה באוניברסיטה, למדתי ממך איך לבדוק ולהעיר לעבודות של אחרים, כך שהם ילמדו מהמשוב.

חזרנו ונפגשנו, כשאת וספי הייתם מאוהבים והקמתם משפחה. ולמרות המחקר והטיפוס בסולם האקדמאי והעובדה שהזמינו אותך לכנסים והרצאות ברחבי העולם, גידלתם ארבעה בנים ושמתם על התא המשפחתי המפואר שלכם. אני, עופר, משפחת בארי ביגור, וכל משפחת בארי המורחבת, תמיד נזכור אותך כאדם ואישה, שיודעת מה היא רוצה ותמיד מנווטת את החיים להשיג זאת. עצוב בלב, אבל אני מחייך לזכר הימים הטובים שהיית איתנו.

עופר

פרידה מקארי

קארי, חברה אהובה שלנו, איך נפרדים ממך לאחר למעלה מחמישים שנים של חברות קרובה כל כך.

הגעת ליגור כמתנדבת (בתקופה שעוד אהבו אותנו בנורווגיה), נערה צעירה ויפה, אירופאית במראה ובחינוך. הקשר בינינו, מספר בני ובנות מחזור כ"ג ובני ובנות זוגם, נוצר בעקבות הקשר שלך עם אליעזר. מין חיבור לא לגמרי מובן מאליו, שהרי לכאורה אנחנו היינו כל כך שונים: החיספוס והסגירות הקיבוצניקית, לצד הנימוס האירופאי שלך. היינו אז כל כך צעירים ועיוורים להבדלים, פשוט נוצר קשר אנושי, זורם וחם, קשר שהלך והתחזק עוד יותר במלחמת יום הכיפורים, כשאת כבר אמא לנוה בלינה המשותפת, ואנחנו פשוט היינו יחד לאורך כל המלחמה מחזקות אחת את השנייה כשהבנים הלכו למלחמה.

קארי שלנו, תמיד מאופקת, מנומסת לא מתלהמת, פרפקציוניסטית עד הקצה מלאת רצון לתת ולתרום, שומרת על כבודו של כל אדם ונזהרת שלא לפגוע, גם כשלא הסכמת עם דעתו. ולצד זאת, דעתנית, עצמאית, ושאפתנית. ואכן במשך השנים למדת והתקדמת, קודם כמורה ומחנכת מוערכת בתיכון "כרמל זבולון" ולאחר מכן עברת לאורנים והתחלת לטפס במעלה הסולם האקדמי. ואת כל כך אהבת את העשייה הזאת.

לפני כעשרים שנה, כשאמך חלתה ונסעת להיות לצידה, קיבלת הצעה למשרת חלומות באוניברסיטה בברגן, ואת באומץ ובנחישות שאפיינו אותך, לקחת אותה ולא ויתרת על החלום, ואכן עשית חייל בעולם האקדמי והגעת להשגים ולהערכה בינלאומית.

באופן פרדוקסלי, דווקא המרחק הפיזי חיזק מאוד את קשרי החברות שלנו, בכל הגעה שלך לארץ, היינו נפגשות לשיחות ארוכות, בהן היית משתפת חוויות ממסעותיך האקדמיים בעולם. היינו יוצאות יחד לבלות, מחפשות מקומות חדשים ומיוחדים לבראנצ'ים וגם יוצאות לטיולים, שאליהם היו מצטרפים גם בני הזוג שלנו. כשטיילנו בשנים האחרונות, גם

כשהרגשת שאת כבר לא בכורש הוויקינגי שלך וביקשת שנתחשב בכך, בסופו של דבר תמיד היינו צריכים להדביק את קצב ההליכה המהיר שלך, כי אצלך, גם כשקשה לא מוותרים.

בזמן הקורונה נאלצת, בגלל מצבך הבריאותי, להסתגר לבדך בבית בנוווגיה. המשכת בעשייה האקדמית שלך, אבל הבדידות הייתה קשה לך מאוד. בזכות הזום, שפרץ לחיינו בתקופה הזאת, יכולנו להמשיך ולהפגש איתך מידי שבוע, לשיחות שהיו מפיגות, ולו במעט, את הבדידות הגדולה שנכפתה עליך.

לשמחתנו, בתקופת הרגיעה שלאחר הקורונה ולפני הטלטלה שהביאה עלינו המלחמה בעזה, הצלחנו לטייל בנוווגיה וסוף סוף, לאחר שנים ארוכות של חברות, זכינו לבקר אותך בבית היפה שלך בקנרוויק עם הנוף המופלא לפיורד.

בתקופה הקצרה הזאת, שבה שוב היית מגיעה לארץ וחוזרת לנוווגיה לעבודה האקדמית שלך ולטיפולים, הכתה בך ובכולנו פטירתו הפתאומית, הכואבת והמטלטלת של ספי, אהובך וחברנו היקר. ניסית להתרומם, וכהרגלך, כלפי חוץ היית חזקה, אבל לדאבון הלב ראינו שנסדקת ודאגתנו לך ולבריאותך גברה מאוד.

ואז לפני כחצי שנה נקראת לנוווגיה להיפרד מאחיך קנוט, ואנחנו רק אמרנו שלום ולהתראות. הרי היינו בטוחות שתחזרי ליגור ועוד נמשיך להיפגש. אבל במהלך התקופה הזאת מצבך הבריאותי הלך והחמיר, ואנחנו חזרנו שוב להיפגש בזום. וכמו תמיד בכל פגישה היית מבקשת לשמוע עלינו ועל משפחותינו ותמיד מתעניינת כל כך בכל מה שקורה ביגור.

בכאב גדול ראינו איך מפגישה לפגישה את הולכת ונחלשת, ויחד עם זאת, אף פעם לא מתלוננת, אלא מנסה לשדר איזו תקווה, שהמצב קצת יותר טוב, ואנחנו ממש נאחזים בתקווה הזאת. גם בפגישתנו האחרונה, שהתקיימה כשבוע לפני שהלכת מאיתנו, ואת כבר בקושי יכולת לדבר, הלב (שוטה שכמותו) רצה להאמין שאת תצליחי להמשיך ולחיות עם המחלה, ואפילו דיברנו על כך שנבוא לבקר אותך בנוווגיה.

יום לפני שנפרדת מאיתנו לנצח, בראייה מפוקחת שלך, שלחת לנו את המילים המצמררות: "Dying soon" ולמעשה רק אז החלה המציאות המרה לחלחל להכרתנו. כל אחת מאיתנו עוד הספיקה לכתוב לך דברי פרידה ואהבה, שהספקת לראות ולהגיב ב"לב אדום קטן" ובזאת נפרדנו.

בליבנו תישארי תמיד קארי האהובה והמיוחדת, שחיה בין שני בתים בעולם, החברה הטובה, מלאת החיים, פעילה, מתעניינת, אכפתית, אמפתית ואוהבת. אנחנו נמשיך לצאת, להיפגש ולטייל, כשאת תמיד תהיי איתנו ובלבנו. ולא נשכח אותך, כי רעות שכזאת לבנו לא ייתן לשכוח. מודות לך כל כך על החברה הנהדרת שהיית עבורנו, ומצטערות עד עומק ליבנו, שלא היינו שם לידך בשעותיך האחרונות, אך מתנחמות בכך שארבעת בנייך היו איתך ועטפו אותך באהבה, כשנשמתך יצאה למסעה הגדול, ובכך שעכשיו את כבר לא סובלת, ולבטח נמצאת עם ספי אהובך וטוב לכם יחד.

נוה, רועי, תום ונתי יקרים, אם יש משהו שאמא שלכם הייתה גאה בו הרבה יותר מהישגיה האקדמיים, אלו אתם, בניה האהובים כל כך. אנחנו משתתפות בצערכם הכבד על האובדן הגדול של אמא קארי ושל אבא ספי, שהלך מאיתנו לפני שנתיים, גם הוא בטרם עת.

מחבקות אתכם ומייחלות שתמצאו נחמה, ושלצד הכאב הגדול, יהיו לכם גם חיים טובים ומאושרים. כי מגיעים לכם חיים כאלה.

נמשיך להיות כאן עבורכם תמיד.

החברות והחברים של קארי - רוחלה, שרה'לה, אורן ומיכל ודובלה

קשה לעמוד כאן, קשה להאמין שקארי החזקה, בגוף, באופי ובאישיות, שוכבת כאן מולנו... חשוב לי להשמיע כמה מילים ובעיקר להגיד תודה.

קארי, לפני כ-20 שנה חיפשנו פתרון לגל, למצוא דרך לאפשר לו להמשיך לשחות אחרי שהמועדון שלו פשט את הרגל. התקשרתי אלייך להתייעץ. את היית המורה שלי באורנים אבל גם אמא של תום בארי, השחיין חזה שעליו שמעתי ממך בלימודים... (היא מאוד אהבה לדבר על תום).

שאלתי: "האם את מכירה מסגרת שתיתן לגל אפשרות להמשיך לשחות וללמוד באזור שלכם? אולי באחד הקיבוצים?" ענית לי ללא היסוס, "הוא יהיה אצלנו. אקיים שיחה עם כל המשפחה ואחזור אלייך". הרגשתי לא נעים! לא התקשרתי כדי שאת תהיי הפתרון! אבל לא היה עם מי לדבר, היית עקשנית!

פתחת את הבית לגל, פניית את המרפסת בשבילו, הפכת אותה לחדר. קנית ותלית וילונות, והתרגשת! סידרת לו פינה משלו. בית בקיבוץ, קטן כל כך עם גברים גדולים, אבל לא היה לך ספק שיש מקום לעוד אחד.

לקחת את גל לאימונים ב-5 בבוקר, דאגת לו לארוחות טובות, היית יחד עם ספי, אמא ואבא לגל במשך שנה.

למרות הקושי, והיה לי קשה, ידענו שגל בידיים טובות. את וספי הורים מאמצים למופת.

אז תודה לך קארי. תודה על כל מה שעשית בשביל גל בשנה הזאת, על האהבה והחיבוק החם שהוא קיבל. אין לי ספק שהשנה הזאת תרמה להמשך המוצלח של גל, בה הוא למד על החיים, על ערכים ועל אהבה אמיתית.

עכשיו את יחד עם ספי. נתגעגע ולא נשכח, יש לך ולספי מקום מיוחד בלב שלנו.

באהבה, קארן ואהוד נבו

סיון סיון אדם

ניקוי מרזבים

